

натъ просеци, а не да ги продамъ на турците. Още повече са рѣшавамъ да имъ изрѣжа главите отъ колкото да ги напярва турци-

ХАЛИЛЪ глади си брадата и гледа яросно на Танча.

Н Е Й К О.

Азъ ти казвамъ както е добрѣ за тебѣ и за дѣцата ти. Знаешъ ли ти, че гладътъ и неволята и гаргата накарва да пеѣ като славей? Като погладува твоята жена и ти като постоишъ още въ тѣмницата, а ако та турятъ и въ тумрука тогава и ти ще кандисашъ я? Но сега не слушашъ моите добри схвѣти.

(Когато Нейко говори, Танчо отъ яростъ трепери и очите му ставатъ яростни и тжрси отжщение).

Т А Н Ч О. (съ високо гласъ)

Мжлчи, ти черна и пжкленна душо! Мжлчи, ти предателйо и народенъ мжчителйо! Мжлчи, ти сиромашки изѣднико и турско мекере! Азъ не искамъ твоите звѣрски схвѣти. Дай ти твоята джщеря на побратимаси Халила. Това ти не бжрка. Ти и така си турчанъ. Само едно ти липсува... Въ тебе нѣма ни вѣра, ни совѣсть ни народна гордость, ни човѣщина!... Не говори ми повече, ти изродъ прокляти. Ти само знаешъ да богатеешъ отъ сиромашки сжлзи. Ти само знаешъ да клеветишъ. Ти само